

O toamnă hoată

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Afară-i frig și toamna asta hoată
Și-a pus fular, căciulă și cojoc
Lăsându-mă cu pana în prefață
Și fără combustibil pentru foc,

Dar nu-i nimic, ne vom întinde-n grabă
Pe blănuri de hermină,-n șemineu
Vom pune-un strop de elixir la treabă
Și altul am să-l sorb din decolteu

Să ardă sânii mici la fel ca jarul,
Iar eu să-i gust ca pe un fruct oprit,
Tu să mă-ndemni să umplu iar paharul
Și lumii să îi dăm de povestit.

- S-or spune-apoi și vrute, și nevrute,
Nimic real, nimic adevărat,
N-ar îndrăzni nici luna să-mi sărute
Fragilul trup. Ce inocent păcat

Te-ar ispiti să te cufunzi în bezna
Acestor cârlionți... S-ar răzvrăti
Dantelele pe sâni, subțire glezna
Te-ar invita să-i prinzi bijuterii.

Pe blănuri moi e-atât de dulce vinul
Și-atât de caldă toamna-ncât aș vrea
Să-i mai gustăm deliciul și pelinul,
Mi-ajunge doar să fii povestea mea.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif